

Magvet? Kiadó könyvklubja - Érkezési oldal

2013 július 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Flóri Anna regénye két sínszálon fut: az egyik történet az üldöztetés és a lágerlét könyörtelen hétköznapiságát tárja fel, a másik pedig napjainkban játszódik és a harmadik nemzedék szerelmi útkeresését, könyörtelen otthontalanságát mutatja.

Részlet a könyvb?l:

Kicsit megtörte az út az amerikait, de jókedv?en érkezett. Nem ment ki a fejéb?l, amit err?l az országról az ? egykori analitikusa mondott, f?leg arról, amit ?neki, mármint az amerikainak gondolnia kellett. Várta a b?röndjét, nézte az arcokat, és megpróbálta látni bennük azt, amit gy?lölni tudna. Nem látott semmit.

Pedig a csomagok lassan értek ki, ideje volt b?ven. Újra és újra nekifutott, de nem jutott el?bbre. Akkor állt meg nem messze t?le az az id?s asszony, akiben aztán fölfedezett valamit abból, vagy legalább is akkor hirtelen úgy érezte, szóval hogy ez a n?, aki olyan kivételesen elegáns, akkoriban, amikor ?t hajóra rakták, egy lágerparancsnoknak vagy akár a helyettesének a felesége lehetett. Dús fehér haja a vállára omlott, hosszú, világoskék kabátja kigombolva suhogott körülötte, ahogy ide-oda lépdelt, hátha meglátja a b?röndjét, ami nyilván szintén világoskék.

Kicsit közelebb is ment hozzá, hátha akkor ki tudja venni, milyen forma virágok vannak a kend?jén, talán a blúzának a szabását is, nem csak azt, hogy hófehér. Ordít róla, hogy gazdag, ezt is megjegyezte, és hogy van a szája körül egy olyan ránc, amely kemény jellemre vall, már-már kicsit kegyetlenné teszi az állat, ugye megmondta. Már nem az asszonyt nézte, inkább magában egy képet arról, amilyen ez a n? nyilván volt akkor, amikor a férje, mert az biztosan van neki, embereket ölt halomra, hiszen ?, az amerikai sem tudja, hogy az ? szülei hová t?ntek, könnyen lehet, hogy éppen oda, ahol ennek a n?nek az ura tette a dolgát, míg ez a n? gyerekeket nevelt, nem kellett neki elküldenie ?ket messzire, eléjük ment az iskolához, és karácsonykor együtt ébredtek.

Az amerikai kezdte egészen belepörgetni magát ebben, de annyira, hogy észre sem vette, amikor a csomagja elfordult el?tte a futószalagon. Állt, és nézte a fehér hajú asszonyt, és érezte, hogy le kell ülnie. A b?röndjét harmadjára már levette, elindult vele kifele, de addigra hiába forgolódott, szem el?l tévesztette. Attól kezdve minden szembe belenézett, minden kezet vizslatott, méregetett n?t, férfit, hisz ki tudja.

Id?vel meg észbe kapott, hogy azoknak, akik régen, azoknak a gyerekeik, unokáik, na jó, az óvodások még nem, de miért is nem. Mire az amerikai beért a városba, magánkívül volt. Csak azt tudta, hogy a házat, ahol a n? él, mármint, aki a levelet írta neki, a folyótól pár lépésre, egy azzal párhuzamos utcában kell keresnie. Úgy érezte, hogy mindenki azt figyeli, merre megy, hol áll meg, kezdett remegni, amire nem volt oka, mert rendesen föl volt

öltözve.

Aztán eszébe jutott, hogy fölhívja a hölgyet, akihez jött, és ett?l megnyugodott. Beszéltek, és ? pár perc múlva ott volt nála, teát ivott, és egyáltalán nem tudta már fölidézni mindazt, mármint az érzést és az aggodalmat, a viszolygást és a gyanakvást, amivel idáig eljutott. Vendéglátója semmiben sem hasonlított a reptéri asszonyhoz. Valamennyivel talán id?sebb lehetett nála, magas volt, kicsit testes, festett sz?ke haja a füle tövéig vágva, finom vonalú szája, mélyen ül?, kék szemei rokonszenvessé tették, legalább is az amerikai ilyennek látta. Nem is értette, mit?l volt az el?bb olyan nagyon megijedve. Egy ideig diskuráltak, majd megkérdezte, hogy akkor esetleg láthatná-e, amiért jött. Az asszony egy mappát, egy világoskék dossziét tett elé, azt mondta, igazi ritkaság, nincs is bel?le több, és visszaült. Az amerikai kézbe vette, megfordította, nézte a foltot a hátlapján, hogy nem stimmelnek a szegélyek, és hogy a gerince is ügyetlen. Fölnézett, találkozott a tekintetük, és az amerikai megkérdezte, honnan van. A n? azt válaszolta, egy rokonáé volt. Annyit mondhat csak, hogy egészen biztos lehet az eredetében, és abban is, hogy csak egy ilyen van, a többi kiderül a tartalmából. Az amerikai kinyitotta, belelapozott, de nem vett ki bel?le semmit. Arra a n? figyelmeztette, hogy a rajzok alatt van más is. Az amerikai megnézte, majd azt mondta a n?nek, hogy megveszi. A n? megmondta az árát, az amerikai visszatette a mappát az asztalra, hogy ennyiért nem érdekli. Aztán hozzátette, hogy ha megnézetheti, akkor gondolkodik rajta. Csak tessék, mondta a n?, és kikísérte.

Ahol van érkezési oldal, ott kell lennie indulásinak is. De mi van akkor, hogyha ez a peron az auschwitzi rámpa? Flóri Anna regénye két sínszálon fut: az egyik történet az üldöztetés és a lágerlét könyörtelen hétköznapiságát tárja fel, a másik pedig napjainkban játszódik és a harmadik nemzedék szerelmi útkeresését, könyörtelen otthontalanságát mutatja. A két történet motívumai és kérdései egymásra tükröz?dnek: ami ott egy fél szó volt, az mostanra egy hangsúly lett. A katartikus regényben a múlt hosszú, néma árnyéka mellett sajátos fénytörésben csillan meg a jelen lehetséges boldogsága, a megérkezés, a hazatalálás perspektívája is.

http://www.litera.hu

A könyv megrendelhet? a következ? címen:

http://kiadok.lira.hu/kiado/magveto/index.php?action=konyv&id=139418839

Flóri Anna: Érkezési oldal

Ajánló